

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ДІЯЛЬНІСТЬ АГРОПІДПРИЄМСТВ

Н. ГОРОБЕЦЬ, к.с.-г.н., доцент кафедри менеджменту і права
А. ТИШКОВ, здобувач вищої освіти ОС «Бакалавр», гр. МТ-1-19

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

В умовах пандемії за різними світовими та вітчизняними дослідженнями, перед агрокомпаніями активно постає питання діджиталізації, яка дозволяє як знизити необхідність у працівниках та підвищити якість продукції, на яку впливає людський фактор, так і заявити про себе на світовому ринку та отримати додаткові можливості реалізації та отримання прибутку. Окрема увага має приділятися модернізації матеріально-технічної бази агропідприємств з одночасним навчанням спеціалістів комп'ютерній грамотності під час роботи з цифровими агротехнологіями.

В галузі рослинництва використання цифрових технологій, зокрема, безпілотних літальних апаратів дає можливість оптимізації витратного механізму виробничих процесів в аграрних підприємствах, що має призвести до підвищення показників їх виробничо-економічної діяльності. На думку Водянка Л.Д., дрони є найперспективнішим впровадженням саме у сільському господарстві, які дозволяють вимірювати рівень вмісту різних речовин у ґрунті та рослинах, встановлювати дійсну площу посівів, площу недосівів або пошкоджену шкідниками, здійснювати нагляд за худобою і так далі. Так, на підставі досліджень Старинця О.Г. встановлено, що під час проведення обприскування рослин за допомогою дронів, діюча речовина використовується на 30-40% менше за обприскування наземними апаратами. Зроблено висновок, що дрони можуть використовуватись у будь-який час, а найбільшою перешкодою можуть бути складні метеорологічні умови, а саме: сильний вітер чи дощ. Разом з цим, професор Демчишак Н.Б. зазначає на певних проблемних зонах цифровізації агробізнесу, а саме: новітні технології не принесуть користі невеликим агропідприємствам, котрі не мають фінансових

можливостей на це. З одного боку, діджиталізація призведе до масового звільнення працівників та виникнення нових робочих місць з іншого. Велика ймовірність, що більшість завдань, якими займалися працівники, стануть автоматизованими і вони стануть незатребуваними на ринку праці. Потрібно звернути увагу й на певне упереджене відношення деяких аграріїв до користування цифровими послугами, що пояснюється відсутністю бажання навчатися новому та вкладати в розвиток кошти. У той же час, за розрахунками Недільської Л. В. для малого та середнього агробізнесу запровадження діджиталізації до виробництва обійдеться у 5,5-7 млн грн, що є суттєвою перепоною, з подоланням якої повинна допомагати держава за рахунок пільг та знижених відсоткових ставок за кредитами.

Не дивлячись на зазначені проблеми щодо впровадження цифрових технологій до агробізнесу, діджиталізація є безумовно необхідною та найважливішою стадією розвитку будь-якого агропідприємства в сучасному світі, яка дійсно може модернізувати аграрний сектор, позитивно впливатиме на процес розвитку агропідприємств та створюватиме для них нові можливості у виробництві. У той же час, в порівнянні з більш розвиненими країнами, в Україні не вдається імплантувати нововведення так само швидко та ефективно. Невеликі підприємства більше довіряють вітчизняному налагодженому виробництву, переслідуючи економію та надійність.

Отже, з якими б проблемами не стикалося сільське господарство, Україна забезпечена родючими ґрунтами та сприятливими кліматичними умовами. Тому потрібно належним чином вивчати процес вітчизняного сільськогосподарського виробництва з метою застосування новітніх цифрових технологій у відповідних ланках виробництва.